

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
(sediul Central)

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHIȘINĂU
(office Central)

mun. Chișinău, str. Zelinski, 13 Republica Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
fax (+373 22) 52 20 21, e-mail: jchisinau@justice.md.

mun. Chisinau, Zelinski 13 street, Republic of Moldova
MD-2038, tel. (+373 22) 52 20 21,
tel./fax (+373 22) 52 20 21, e-mail: jchisinau@justice.md

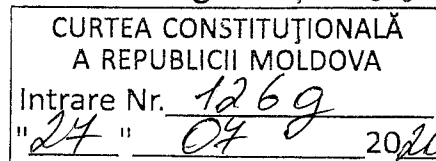
Curtea Constituțională a Republicii Moldova

mun. Chișinău str. A. Lapusneanu, 28, , MD-2004.

Vă remitem in adresa D-ră copia incheierii nr.2i-1090/18 din 06.07.2020, prin care s-a admis cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate pe dosarul nr.2i-1090/18 și sesizarea pentru examinare conform competenței.

Judecător

Gheorghe Mîțu 09:15

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire: Ciubucov 2. Prenume: Nina

3. Funcția: Directorul General SRL NaviBul-US”

6. Numele și prenumele reprezentantului*: Platon Eduard

7. Ocupația reprezentantului: avocat

11.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12. Prezenta sesizare are ca obiect de examinare exercitarea controlului constituționalității:

12.1. **Art. 88 alin.(2)** Legii insolvențabilității RM(în continuare – LI): *(2) Dacă nu este desemnat un astfel de reprezentant în termen de 10 zile lucrătoare din data publicării hotărârii privind intentarea procedurii de insolvențabilitate sau a procedurii falimentului, instanța de insolvențabilitate desemnează un reprezentant al debitorului din rândul persoanelor specificate la art.247, în partea în care norma dată nu stabilește nici un termen concret pentru exercitarea acțiunilor prevăzute în normele respective, permițând o aplicare și interpretare voluntară (Art. 88 alin.(2) LI - lipsa termenului special pentru desemnarea reprezentantului debitorului). Anume în cazul când nici instanța de insolvențabilitate, în termen de 10 zile lucrătoare din data publicării hotărârii privind intentarea procedurii de insolvențabilitate nu a desemnat reprezentantul debitorului și nici debitorul nu a solicitat acest lucru.*

12.2. **Art. 144 alin.(8) LI:**

(8) După expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și pînă la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărîtoare necunoscute pînă atunci, care frustrează puterea juridică a art. 144 alin.(2):

(2) Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvențabilitate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate,

- formind situația concurenței neconstituționale, permițând contestarea Tabelului Definitiv al Creanțelor, indiferent de etapa procedurii insolvențabilității, care constituie a revizuire camuflată a tuturor actelor judecătorești definitive, emise în cadrul procedurii, adică rejudecarea acțiunii în fond;

- obligînd judecătorul instanței de insolvențabilitate (care nu este atribuit cu competența respectivă) să revizue de sinestătător decizii judecătorești irevocabile, inclusiv deciziile irevocabile ale Curții Supreme de Justiție.

12.3. Sintagma ”eroare esențială” din art. 144 alin.(8) LI cu privire la neclaritatea termenului ”esențială”, interpretarea căreia se lasă la discreția judecătorului.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13.

13.1. Insolvabilitatea debitorului SRL „Limaghes”. Date generale.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de „Navibul-US” SRL cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Limaghes”, s-a stabilit perioada de observație a SRL „Limaghes” pînă la examinarea cererii introductive prin desemnarea unui administrator provizoriu.

Prin Hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2015, Judecătorul Ion Muruianu, nr. dosarului 2i-103/14 (în continuare - Hotărîrea din 16 martie 2015) a fost constatăta insolvabilitatea debitorului și intentată procedura simplificată a falimentului față de Societatea cu Răspundere Limitată „Limaghes” (în continuare – SRL ”Limaghes”).

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 03 iunie 2015, dosarul nr. 2ri-178/14 (în continuare – Decizia din 03 iunie 2015) Hotărîrea din 16 martie 2015 a fost **menținută**, și fiind irevocabilă a constatat netărgăduit incapacitatea de plată a debitorului bazată pe creanța SRL NaviBul-US. În Decizia CSJ a constatat strict, (f. deciziei - 7, alin. 7), 8): „*Totodată, s-a stabilit faptul că, urmare a cererii creditorului SC „Navibul –Us” SRL, prin încheierea executorului judecătoresc Ana Pop nr. 006-429/2010 din 15 noiembrie 2010, a fost restituit fără executare creditorului următor „Navibul-US” SRL, titlul executoriu nr.2e-2387/2006 din 07 iunie 2006, însă, prin somația din 04 noiembrie 2013, în interiorul termenului de 3 ani, SC ”Navibul-US” SRL a solicitat stingerea datoriilor pînă la 08 noiembrie 2013. Astfel, sunt neîntemeiate argumentele recurente privind necorespunderea cererii introductive cu prevederile art.18 din Legea insolvabilității, or, creditorul are o creanță certă și exigibilă întru recuperarea căreia, dat fiind faptul că debitoarea nu deține careva bunuri sau mijloace bănești, este întemeiată cererea sa privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Limaghes”, fiind bazată pe un interes legitim”.*

La data de 18.08.2017 a fost depusă cerere de revizuire împotriva Deciziei CSJ din 03 iunie 2015 cu privire la constatarea insolvabilității debitorului. Prin Încheierea CSJ din 25 octombrie 2017 cererea de revizuire s-a respins ca inadmisibilă.

Prin Hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016 în pricina civilă la cererea lichidatorului SRL „Limaghes” în proces simplificat al falimentului Mamaliga Vitalii au fost trași la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere a SRL „Limaghes” – Jaricov Gh., Jaricov T. Decizia Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017 a constatat legalitatea Hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016 privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Limaghes”, după ce a început procedura de executare a titlului executoriu cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară Jaricov Gh., Jaricov T. – debitorii în procedura de executare nr. 025-406/2017(executor judecătoresc Oleg Ungureanu).

13.

13.1.1. Procedura de executare cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrii organelor de conducere a SRL „Limaghes” – Jaricov Gh., Jaricov T.

La data de 04.07.2017 a fost intentată procedura de executare cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Limaghes” – Jaricov Gh., Jaricov T. La data de 05 iunie 2020, au fost comercializate bunurile descoperite ale debitorilor. Bani fiind transferați pe contul bancar de acumulare gestionat de lichidatorul Mamaliga Vitalii, în scopul distribuirii către creditorii validați conform tabelului definitiv consolidat.

După 5 (cinci) ani de examinare a litigiului în sfârșit credeam că am ajuns la etapa satisfacerii creanțelor creditorilor. Însă, ”începem de la început...”

13.2. Creanțe, table ale creanțelor validate, contestații. Date pertinente.

Conform Legii insolvenței, prin Hotărâre din 16 martie 2015 instanța a obligat lichidatorul să prezinte tabelul definitiv al „Limaghes” SRL (punctul 6 dispozitivului Hotărârii din 16 martie 2015), a stabilit examinarea cererilor de validare a creanțelor pentru data de 04.05.2015, orele 14.00 în sediul Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 73, sala nr. 3 (punctul 9 dispozitivului Hotărârii din 16 martie 2015). În conformitate cu prevederile Hotărârii sus menționate, la data de **04.05.2015** au fost validate creanțele înaintate. În acest fel, prin semnatura judecătorului Ion Muruianu a fost aprobat Tabelul Definitiv al Creanțelor.

Peste mai mult de 4(patru) ani de la data validării Tabelului definitiv al Creanțelor (de la **04.05.2015**), când deja procedura falimentului urmă să înceteze:

1) la data de 19 iunie 2019 instanța de judecată, în baza prevederilor art. 88 alin(2) LI desemnează reprezentantul debitorului.

2) la data de 28 iunie 2019 de către reprezentantul debitorului SRL „Limaghes” în procesul de insolvență a fost depusă „CONTESTAȚIE la tabelul definitiv al creanțelor din 30.04.2015”.

SRL ”NaviBul-US” a înaintat o cerere de ridicarea excepției de tardivitate, invocând că conform art. 144 alin. (2) din Legea insolvenței că „contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate”.

Pentru a evita consecințele art. 144 alin. (2) din Legea insolvenței Contestatorul în ședință concretizează că aplică prevederile art. 144 alin. (8) Legii insolvenței: (8) *După expirarea termenului de depunere a contestațiilor prevăzut la alin.(2) și pînă la încetarea procesului, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul creanțelor în cazul descoperirii unui fals sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare necunoscute pînă atunci.*

Astfel, SRL ”NaviBul-US” invoacă excepția de neconstituționalitate.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14.

14.1. Pretinsa incalcare art. 1 alin. (3), 23 alin. (2) Constituției RM, principiului legalității și a certitudinii juridice din Convenția europeană a drepturilor omului.

Articolul 1 alin. (3) din Constituție proclamă Republica Moldova ca un stat de drept și democratic. În hotărâri Curții Constituționale precedente Curtea de repetate ori reiterează importanța principiului statului de drept pentru o societate democratică (Hotărâre a unor prevederi din art. 10 pct. 4 și pct. 5 din Legea nr. 845-XII din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi din 6 martie 2018). Exigențele statului de drept presupun inter alia asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41).

Principiul legalității și al certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate.

Adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile, previzibile și clare se impune și prin articolul 23 alin. (2) din Constituție, care stabilește obligația statului de a asigura dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle sale. În acest sens, norma constituțională stabilește că statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative. În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: *„Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]”*

Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza Amann v. Elveția, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza Silver și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

Textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.

Conducându-ne cu prevederile constituționale, principiile, care sînt aprobate și prin practica CEDO,

1. Considerăm că din punct de vedere juridic normele art.88 alin(2) și art.144 alin (8) LI sînt defectuoase în partea în care ele nu stabilesc termene concrete ce contribuie arbitrarului: în orice moment este posibilă desemnarea reprezentantului debitorului, de asemenea contestarea tabelului definitiv al creanțelor. Această discreție este foarte largă și neapărat necesită claritatea limitelor corespunzătoare, pe motiv că examenarea cauzelor de repetate ori nu contribuie legalității și respectării termenelor rezonabile ale examinării litigiului.

2. Art. 144 alin (8) LI în interconexiune cu art. 144 alin(2) LI face ultimul declarativ formind o concurența neconstituțională: o normă juridică înlocuiește alta cu excluderea din materia juridică a art. 144 alin(2) LI.

3. În esența art. 144 alin (8) LI se vede o revizuire camuflată. Este ori atunci aplicabilă ordinea corespunzătoare conform Codului de Procedura Civilă Republicii Moldova(în contuniare – CPC RM)? Poate lipsește referire la capitolul XXXIX CPC RM (revizuirea hotărîrilor)?

4. Neclaritatea sintagmei "eroare esențială" din art. 144 alin (8) LI și absența căror-va indicații asupra termenului "esențială" nu oferă care-va garanții contra atingerilor arbitrare ale puterii publice, lăsînd explicarea acesteia pe deplină discreția a judecătorului.

14.2. Pretinsa incalcare a art. 120 a Constituției RM, Art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art. 120 a Constituției RM, Caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărîri judecătorești definitive

Este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărîri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărîri judecătorești definitive.

În Hotărîrea Curții Constituționale din din 17 noiembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi legale privind executarea hotărârilor judecătorești emise în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 Curtea a reținut că o hotărâre definitivă nu poate fi rejudecată de aceeași instanță, dar poate fi rejudecată de către o altă instanță superioară. Hotărârea definitivă are autoritatea de lucru judecat. Dimpotrivă, o hotărâre judecătorească care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac deoarece acestea au fost epuizate sau deoarece termenele de exercitare a acestora a expirat este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu excepția unor cazuri excepționale, prin intermediul acțiunii în revizuire). O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat.

Art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului include și dreptul de a nu repune în discuție o decizie judecătorească definitivă. Dreptul la un proces echitabil trebuie să fie interpretat în lumina principiului preeminenței legii, unul dintre elementele fundamentale fiind principiul securității raporturilor juridice (Okuy și alții împotriva Turciei, pct. 73). În consecință, soluția definitivă dată litigiului de instanțe nu mai poate fi pusă în discuție [Brumărescu împotriva României (MC), pct. 61; Agrokompleks împotriva Ucrainei, pct. 148].

Într-adevăr, un sistem judiciar marcat de posibilitatea existenței unor repuneri în discuție în mod permanent și a unor anulări repetate ale hotărârilor definitive încalcă art. 6 § 1 (Sovtransavto Holding împotriva Ucrainei, pct. 74, 77 și 82, în ceea ce privește procedura protestului prin care președintele Curții Supreme de Arbitraj și procurorul general sau adjuncții acestora dispuneau de puterea discreționară de a ataca o hotărâre definitivă printr-un recurs în anulare). Astfel de repuneri în discuție sunt inadmisibile, fie că vin din partea judecătorilor, fie din partea membrilor puterii executive (Tregoubenko împotriva Ucrainei, pct. 36) sau a autorităților nejudiciare (Agrokompleks împotriva Ucrainei, pct. 150-151).

De multe ori CEDO condamnă Moldova pentru casarea neregulamentară a hotărârilor judecătorești irevocabile. Recent a avut loc un dosar rezonant împotriva Republicii Moldova (dosarul Ojog și Alții (Gemenii)) din 18 februarie 2020, unde CEDO a subliniat că: *Securitatea juridică presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), care este principiul de finalitate a hotărârilor judecătorești. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte nu are dreptul să solicite o revizuire a unei hotărîri judecătorești definitive și obligatorii doar pentru scopul de a obține o reexaminare și o determinare proaspătă de caz. Puterea instanțelor superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar fără să efectueze o nouă examinare. O abatere de la acest principiu este justificată doar atunci cînd a fost necesară în virtutea circumstanțelor cu un caracter substanțial și convingător (Ryabykh v. Rusia, nr. 52854/99, §52, CEDO 2003-IX). În ceea ce privește procedura de revizuire, Curtea a constatat că scopul acestei proceduri a fost de a obține o nouă examinare a fondului, mai degrabă decît o procedură de revizuire reală astfel cum este prevăzut în legislația Republicii Moldova (Popov v. Moldova (no. 2), no. 19960/04, § 52, 6 December 2005; Eugenia and Doina Duca v. Moldova, no. 75/07, §§ 28-42, 3 March 2009; Oferta Plus SRL v. Moldova, no. 14385/04, §§ 86- 112, 19 December 2006).*

14.

Scopul real al „CONTESTAȚIEI asupra tabelului definitiv al creanțelor din 30.04.2015” este de a obține o nouă examinare a fondului, ce este **inadmisibil**, în condițiile litigiului deja examinat, ce se confirmă prin următoarele argumente în sprijinul acestei afirmații.

Anume creanța SRL ”NaviBul-US”, care în prezent este contestată de debitor, a fost temeiul netărgăduit de intentare a procedurii de insolvență. Acest temei a fost verificat la

- 1) etapa înaintării cererii introductive de intentare a procesului de insolvență,
- 2) etapa admiterii cererii introductive și punerii sub observație a debitorului,
- 3) etapa judecării cererii introductive cu constatarea insolvenței debitorului și intentarea procedurii simplificate a falimentului. Mai mult ca atât deciziile instanței de insolvență au fost menținute de Curtea Supremă de Justiție (A se vedea Partea a III-a Sesizării).

Dar obținând calitatea de reprezentant al debitorului, peste 4 (patru) ani, ultimul fiind în statut procesual nou, încearcă să reexamineze procedura de insolvență.

După 4 (patru) ani de la data constatării insolvenței debitorului prevederile contestate din art.144 LI permit de facto, din cauza neconstituționalității lor, depunerea de către orice persoană cointerasantă, orice fel de contestații, de exemplu, ca și în cazul dat: „CONTESTAȚIE asupra tabelului definitiv al creanțelor din 30.04.2015” fără indicare a motivelor, dovezilor noi, pînă atunci necunoscute.

Ridicarea excepției de tardivitate în limita prevederii art. 144 alin. (2) LI, este imposibilă din cauza concurenței neconstituționale cu art. 144 alin. (8) LI, prin care ultimul contramandază efectul art. 144 alin. (2) LI.

Pretinsa încălcare este, că prevederea art. 144 alin. (2) din Legea insolvenței, care stabilește un termen concret pentru depunerea contestațiilor asupra tabelului definitiv este o normă declarativă, care nu funcționează în sensul ei, fiind blocată de art. 144 alin. (8) din Legea insolvenței. Astfel, de facto lipsește termenul concret pentru depunerea contestațiilor:

- 1) permite să conteste Tabelul definitiv al Creanțelor în orice la orice etapă, ciar și deja în preajma încetării procesului insolvenței cînd creanțele creditorilor validați sînt satisfăcute;

- 2) obligă judecătorul instanței de insolvență (care nu este atribuit cu competența respectivă) să revizuească deciziile judecătorești irevocabile, inclusiv deciziile Curții Supreme de Justiție pentru a verifica creanța care a stat la baza insolvenței debitorului. Aceste circumstanțe constituie o încălcare gravă cît a art. 120 Constituției RM, atît și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Dacă să presupunem că CONTESTAȚIA la tabelul definitiv al creanțelor din 30.04.2015” nu este tardivă, atunci trebuie de verificat din nou toată procedura, inclusiv, temeiurile de intentare a procedurii de insolvență și Hotărîrile CSJ corespunzătoare, temeiurile, mărimea răspunderii subsidiare și alte chestiuni deja examinate și executate.

Hotărîrile emise în cadrul procesului de insolvență au dobândit putere de lucru judecat și SRL NaviBul-US, creditorul care a înaintat acțiunea de insolvență cu creanța sa certă și exigibilă, verificată de multe ori, are dreptul său intangibil de a nu repune în discuție o decizie judecătorească definitivă.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. Conducându-ne de prevederile art.135 alin.(1) p. a) a Constituției Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) p. a) din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16.06.95, art. 4 alin. (1), p. a) a Legii cu privire la Curtea constituțională nr. 317-XIII din 13.12.1994,

CEREM Curții Constituționale exercitarea controlului constituționalității supra:

- 1) Art. 88 alin.(2) LI în partea lipsei termenului special pentru desemnarea reprezentantului debitorului;**
- 2) Art. 144 alin. (8) LI care frustrează puterea juridică a art. 144 alin.(2) permițând reexaminarea fără motive a cauzei, revizuirea deciziilor judecătorești irevocabile;**
- 3) Sintagmei "eroare esențială" din art. 144 alin.(8) LI cu privire la neclaritatea termenului "esențială".**

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. Date suplimentare referitoare la obiectul sesizării nu avem

VII - LISTA DOCUMENTELOR

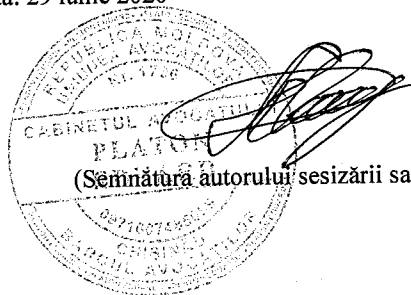
- 17. a) Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2015
- b) Decizia Curții Supreme de Justiție din 03 iunie 2015
- c) Încheierea din 19 iunie 2019
- d) Contestație din 28.06.2019
- e) Proces verbal cu privire la aprobarea tabelului definitiv al creanțelor
- j) Tabel definitiv al Creanțelor
- i) Referința din 28.02.2020

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: RM, Chișinău, str. A. Mateevici 38/1

Data: 29 iunie 2020

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

Dosarul nr. 2i-1090/18

ÎN CHEIERE

În numele legii

06 iulie 2020

Judecătoria Chișinău (sediul Central)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței:

Judecător

Grefier

Gheorghe MÎȚU

Tudor ANDRIUȚĂ

mun. Chișinău

Cu participarea:

Lichidatorului SRL "Limaghes" – Mamaliga Vitalie

Reprezentantului creditorului SRL "Navibul-US" – avocatul Platon Eduard

Reprezentantului creditorului SRL "Cahul-Gaz" – Boitan Vitalie

Reprezentantului reprezentantului debitorului SRL "Limaghes", Jaricov Gheorghii – avocatul Rodica Chirtoacă

Examinînd în ședința de judecată publică cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 88, alin. (2) și 144, alin. (8) din Legea insolvenței înaintată de reprezentantul creditorului SRL "Navibul-US", avocatul Platon Eduard la examinarea contestației depuse de reprezentantul debitorului SRL "Limaghes", Jaricov Gheorghii, asupra tabelului definitiv al creanțelor în ordinea art. 144, alin. (8) din Legea insolvenței,

A C O N S T A T A T :

La data de 06 martie 2014, creditorul SC "NaviBul-US" SRL a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență în privința debitorului SRL „Limaghes”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2014, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, iar prin hotărârea aceleiași instanțe din 05 iunie 2014 a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Limaghes”, cu aplicarea procedurii simplificate a falimentului, în calitate de lichidator a fost numit, d-l Mamaliga Vitalii.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 22.10.2014 a fost casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, cu restituirea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2015 a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Limaghes”, cu aplicarea procedurii simplificate a falimentului, în calitate de lichidator a fost numit, d-l Mamaliga Vitalii.

Ulterior, prin Legea nr. 254 din 01.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (în vigoare din 05.01.2018), s-a modificat art. 355 din Codul de procedură Civilă RM, stabilindu-se competența judecătorilor la examinarea cauzelor de insolvență.

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău din 29.01.2018, cauza de insolvență în privința SRL „Limaghes”, a fost transmisă pentru judecare în instanța competentă – Judecătoria Chișinău.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău din 04.05.2018 s-a primit în procedură cauza de insolvență în privința SRL „Limaghes”.

Prin Încheierea Judecătorei Chișinău din 19.06.2019 s-a desemnat în calitate de reprezentant al debitorului SRL „Limaghes” în procesul de insolvență pentru a reprezenta interesele debitorului și pentru a participa la procedură, d-l Jaricov Gheorghii.

La data de 28 iunie 2019 de către reprezentantul reprezentantului debitorului SRL „Limaghes”, Jaricov Gheorghii – avocatul Rodica Chirtoacă a fost depusă o contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor în ordinea art. 144, alin. (8) din Legea insolvenței.

În ședința de judecată reprezentantul creditorului SRL „Navibul-US”, avocatul Platon Eduard a înaintat o cerere prin care a solicitat instanței de judecată ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 88, alin. (2) și art. 144, alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul creditorului SRL „Cahul-Gaz” – Boitan Vitalie a solicitat admiterea cererii înaintate de reprezentantul creditorului SRL „Navibul-US”, avocatul Platon Eduard.

În ședința de judecată lichidatorul SRL „Limaghes” – Mamaliga Vitalie a solicitat admiterea cererii înaintate de reprezentantul creditorului SRL „Navibul-US”, avocatul Platon Eduard.

În ședința de judecată reprezentantul reprezentantului debitorului SRL „Limaghes”, Jaricov Gheorghii – avocatul Rodica Chirtoacă a solicitat respingerea cererii înaintate de reprezentantul creditorului SRL „Navibul-US”, avocatul Platon Eduard.

Audiind participanții la proces. studiind cererea depusă de către reprezentantul creditorului SRL „Navibul-US”. avocatul Platon Eduard. instanța de judecată ajunge la concluzia că aceasta urmează să fie admisă, din următoarele considerente.

Din prevederile art. 12¹, alin. (1)-(3) CPC rezultă că: în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile.

Din prevederile art. 135, alin. (1), lit. g) din Constituție rezultă: Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Potrivit pct. 79-80 din Hotărîrea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate): “[...] controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. [...] dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitate sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legislative cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale”.

Potrivit pct. 82-83 din aceeași hotărâre, Curtea a statuat că: ” [...] judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- (1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
- (2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- (3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- (4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

[...] verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82”.

Din conținutul cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate rezultă că se solicită verificarea constituționalității cuvântului ”pecuniare” din noțiunea de ”incapacitate de plată” reglementată de art. 2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 prin prisma art. 9, alin. (2), 46, 127 din Constituție.

Ținând cont de faptul că au fost întrunite toate condițiile citate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea înaintată urmează să fie admisă.

Argumentele expuse în ședința de judecată de către reprezentantul reprezentantului debitorului SRL ”Limaghes”, Jaricov Gheorghii, avocatul Rodica Chirtoacă cu referire la Decizia Curții Constituționale nr. 150 din 26.12.2019 de inadmisibilitate a sesizării nr. 182g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 143 alin. (7) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de judecată le apreciază critic, deoarece obiect al examinării în decizia la care a făcut referire avocatul Chirtoacă Rodica a fost constituționalitatea prevederilor art. 143 alin. (7) al Legii insolvenței și nu art. 144, alin. (8) din Legea insolvenței.

De asemenea, nu constituie un impediment în ridicarea excepției de neconstituționalitate în privința art. 144, alin. (8) din Legea insolvenței și faptul că la data de 19.06.2020 la Curtea Constituțională de către deputatul Chiril Moțpan a fost depusă Sesizarea nr. 99a privind controlul constituționalității art. 144, alin. (8) din Legea insolvenței, deoarece la data când instanța de judecată se expune în privința cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintată de reprezentantul creditorului SRL ”Navibul-US”, avocatul Platon Eduard, adică la 06.07.2020 nu există nici o hotărâre sau decizie de inadmisibilitate emisă de Curtea Constituțională pe marginea acestei sesizări, deci, la caz, este întrunită condiția prevăzută de art. 12¹, alin. (2), lit. d) CPC.

Reieșind din cele expuse mai sus, în temeiul art. 135, alin. (1), lit. a) și g) Constituție, art. 12¹, alin. (1) și (3) CPC, instanța de judecată,

DISPUNE:

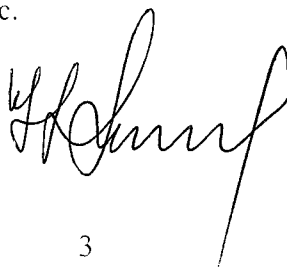
Se admite cererea reprezentantului creditorului SRL ”Navibul-US”, avocatul Platon Eduard privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 88, alin. (2) și 144, alin. (8) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a art. 88, alin. (2) și 144, alin. (8) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate cu anexe.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Copia corespunde originalului

Gheorghe MÎȚU